

Με το κυβερνητικό σχέδιο για τη ΔΕΗ που είναι σε βάρος της λαϊκής οικογένειας και των εργαζομένων:

- Εντείνεται το κυνήγι των λαϊκών νοικοκυριών που δεν μπορούν να πληρώσουν τους λογαριασμούς.
- Το ηλεκτρικό ρεύμα παραμένει ακριβό για την οικιακή κατανάλωση, παρά την αύξηση της παραγωγικότητας (συμβαίνει σε όλα τα κράτη της ΕΕ).
- Οι λαϊκές οικογένειες δεν θα ωφεληθούν από το μέτρο της μικρής μείωσης του ΦΠΑ, και αυτό **γιατί θα αυξηθούν τα τιμολόγια ηλεκτρικού ρεύματος**, ανοίγοντας το δρόμο για νέες επιβαρύνσεις στη συνέχεια.
- Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ με σχέση προσωρινής απασχόλησης θα συνεχίσουν να εργάζονται στο βάλτο της ανασφάλειας, με μισθούς πείνας.
- Οι μόνιμοι εργαζόμενοι της ΔΕΗ θα αντιμετωπίσουν **νέο γύρο απολύσεων**, με πακέτα «εθελούσιας εξόδου», που θα κληθεί να πληρώσει τελικά ο λαός.
- Η μερική ιδιωτικοποίηση του ΔΕΔΔΗΕ (θυγατρική της ΔΕΗ), που σήμερα έχει την κυριότητα της υποδομής των δικτύων διανομής, θα ωφελήσει τους επιχειρηματικούς ομίλους που θα επενδύσουν για να βγάλουν κέρδη. Έχουμε ήδη διαπιστώσει τις **αρνητικές συνέπειες από τη λειτουργία του ΔΕΔΔΗΕ με γνώμονα το κέρδος**, στη συντήρηση, στην αναβάθμιση των δικτύων, καθώς και για τους εργαζόμενους της επιχείρησης. Μόνο το 2018 καταγράφονται 100 ατυχήματα και ένα θανατηφόρο. Οι ελλείψεις σε τεχνικό προσωπικό είναι επίσης γνωστές. Οι καθυστερήσεις για συνδέσεις, επανασυνδέσεις, αντικατάσταση μετρητών απασχολούν τον Τύπο.
- Η δρομολογούμενη πώληση λιγνιτικών και υδροηλεκτρικών μονάδων της ΔΕΗ θα ωφελήσει μόνο ελάχιστους ομίλους που περιμένουν **ακόμα πιο προνομιακούς όρους** και πλήρη διασφάλιση της σίγουρης κερδοφορίας τους από τη νέα κυβέρνηση, για να συμμετέχουν στους διαγωνισμούς.

Οι αναιμικές, υποκριτικές διαμαρτυρίες του ΣΥΡΙΖΑ για «ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας» προκαλούν γέλιο, αφού η ΝΔ θα εφαρμόσει στον ΔΕΔΔΗΕ την ίδια λύση μερικής ιδιωτικοποίησης που εφάρμοσε η κυβέρνηση Τσίπρα στον ΑΔΜΗΕ, δηλαδή στα δίκτυα μεταφοράς.

Καμία από τις προτάσεις Χατζηδάκη δεν είναι νέα λόγω της συγκυριακής αρνητικής πορείας της μετοχής της ΔΕΗ, ούτε φυσικά η δρομολόγηση του Χρηματιστηρίου Ενέργειας, που συμφωνήθηκε στο 3ο μνημόνιο, με στόχο την πλήρη «απελευθέρωση» της αγοράς.

Άλλωστε η πρόσφατη αντιπαράθεση κυβέρνησης και ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί να συγκαλύψει τη συνενοχή τους στην προώθηση της αντιλαϊκής πολιτικής της ΕΕ για την «απελευθέρωση» του τομέα ηλεκτρικής ενέργειας. Η πολιτική της «απελευθέρωσης» που κανείς τους δεν αμφισβητεί είναι που οδήγησε σε δραματική επιβάρυνση της λαϊκής κατανάλωσης ηλεκτρικού ρεύματος, σε επιδείνωση της θέσης των εργαζομένων του κλάδου. Ωφελημένοι βγήκαν οι ιδιωτικοί όμιλοι, που διασφάλισαν θεαματική κερδοφορία.

Η προώθηση της πολιτικής της «απελευθέρωσης» που προώθησε η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, με τη στήριξη της ΝΔ, είχε πολλαπλές αρνητικές συνέπειες και στην οικονομική πορεία της ΔΕΗ.

- Με το 3ο μνημόνιο συμφωνήθηκε να φτάσει η μείωση του μεριδίου της ΔΕΗ στο 50% του συνόλου της αγοράς, για να διασφαλιστεί η κερδοφορία των άλλων ιδιωτικών ομίλων.

- Με το σύστημα δημοπρασιών τύπου NOME, που εφάρμοσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, υποχρεώθηκε η ΔΕΗ να πουλά το ρεύμα που παράγει κάτω του κόστους στους ανταγωνιστές της.
- Για να διασφαλιστούν τα ετήσια ματωμένα πλεονάσματα, το κράτος δεν απέδιδε μέρος των οφειλών από Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας στη ΔΕΗ.
- Πρέπει επίσης να συνυπολογίσουμε τις συνέπειες απ' την εφαρμογή της πολιτικής εμπορίου ρύπων της ΕΕ, με πρόσχημα την προστασία του περιβάλλοντος. Οι τιμές αγοράς δικαιωμάτων CO₂ έχουν εκτοξευθεί.

Παρ' όλα αυτά, η ΔΕΗ ΑΕ δεν έχει καταρρεύσει οικονομικά, όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση, με αποκλειστικό κριτήριο την πορεία της μετοχής στο χρηματιστήριο. Αυτές οι εκτιμήσεις παραβλέπουν το επενδυτικό πρόγραμμα της ΔΕΗ, τις παραγωγικές της δυνατότητες, τις υποδομές της, την ακίνητη περιουσία της. Γίνονται σκόπιμα, για να προβληθούν ως αναγκαίοι μια σειρά αντιλαϊκοί στόχοι και επιλογές της παραπέρα ιδιωτικοποίησης, που υπάρχουν στα προγράμματα ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, πολλά χρόνια πριν τα σημερινά αρνητικά αποτελέσματα για τη μετοχή της ΔΕΗ.

Η ιστορική πορεία της ΔΕΗ από το κρατικό μονοπώλιο μέχρι σήμερα αποδεικνύει πως το αστικό κράτος και οι επιχειρήσεις του υπηρετούν σταθερά τα εκάστοτε σχέδια και τις ανάγκες του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτή είναι η ουσία, που κρύβεται από το μύθο του αναποτελεσματικού κράτους σε σχέση με τον ιδιώτη επιχειρηματία.

Και η επίκληση της προστασίας του περιβάλλοντος είναι υποκριτική από τους εκπροσώπους του καπιταλιστικού συστήματος, που καταστρέφει το περιβάλλον και στη συνέχεια εμπορεύεται την προστασία του.

Οι πραγματικοί στόχοι της ΕΕ για την «πράσινη ενέργεια» ήταν να επιταχυνθεί η «απελευθέρωση» της αγοράς, να περιοριστεί η εξάρτηση της ΕΕ από εισαγόμενα καύσιμα και να προωθηθεί η σχετική ευρωενωσιακή τεχνολογία στις ΑΠΕ.

Τα αρπακτικά της «πράσινης ενέργειας» διασφάλισαν τα προηγούμενα χρόνια μεγάλα κέρδη, χωρίς κανέναν επιχειρηματικό κίνδυνο, με το σύστημα εγγυημένων τιμών απόδοσης.

Οι κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ δεν είχαν πραγματικό ενδιαφέρον για το περιβάλλον για αυτό:

- δεν έδωσαν βάρος στους **μεγάλους υδροηλεκτρικούς σταθμούς** που συμβάλλουν ταυτόχρονα στην ύδρευση, στην άρδευση και στην αντιπλημμυρική προστασία.
- επέτρεπαν να συνοδεύεται η εγκατάσταση αιολικών πάρκων με την καταστροφή μεγάλων εκτάσεων δασικής γης, με τη διατάραξη της βιοποικιλότητας και της υδρολογικής ισορροπίας, με την προκλητικά δυσανάλογη κατανομή των αιολικών πάρκων στις διάφορες περιοχές της χώρας, με τα κουφάρια των παλιών ανεμογεννητριών που εγκαταλείπουν οι εταιρείες.
- αύξαναν την ηλεκτροπαραγωγή από φυσικό αέριο, που λόγω απωλειών αποτελεί μεγάλη σπατάλη Ενέργειας.

Το εμπόριο ρύπων της ΕΕ και η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει και συνεχίζει να ρυπαίνει» δεν έχει στόχο την προστασία του περιβάλλοντος. Τα χρήματα που σπαταλώνονται σ' αυτό το αντιλαϊκό πλαίσιο της ΕΕ, καθώς και για την ενίσχυση του δικτύου ώστε να αντισταθμίζεται η αστάθεια που δημιουργούν οι ΑΠΕ, **θα μπορούσαν να διατεθούν στην αξιοποίηση του εγχώριου λιγνίτη με σύγχρονη τεχνολογία, πιο φιλική στο περιβάλλον,** με μονάδες συνδυασμένου κύκλου, υψηλής ενεργειακής απόδοσης, και για τη μετεγκατάσταση οικισμών που γειτνιάζουν σε ρυπογόνες δραστηριότητες.

Από τη διάλυση της βαριάς βιομηχανίας των λιγνιτικών σταθμών δεν έχει τίποτα να κερδίσει ο λαός, αντίθετα θα αυξηθούν η ενεργειακή εξάρτηση της χώρας και η ανεργία στη Δυτική Μακεδονία.

Λύση υπάρχει, με έναν ριζικά διαφορετικό δρόμο ανάπτυξης

που μπορεί να ικανοποιήσει το σύνολο των αναγκών του λαού, δηλαδή να διασφαλίζει ταυτόχρονα την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών της λαϊκής οικογένειας, την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας των κατοίκων, τη μείωση της ενεργειακής εξάρτησης της χώρας, σταθερές θέσεις ασφαλούς εργασίας για τους εργαζόμενους του κλάδου, ώθηση στην ισόμετρη ανάπτυξη των περιοχών της χώρας.

Σε αυτό το **ριζικά διαφορετικό δρόμο ανάπτυξης** το ενεργειακό προϊόν θα αποτελεί πλέον **κοινωνικό αγαθό** για όλους και **όχι εμπόρευμα**. **Όλες οι εγχώριες ενεργειακές πηγές, τα μέσα παραγωγής, μεταφοράς και διανομής της Ενέργειας θα αποτελούν κρατική κοινωνική ιδιοκτησία. Ο ενεργειακός κεντρικός σχεδιασμός θα μπορεί να αξιοποιεί συνδυασμένα όλες τις διαθέσιμες εγχώριες πηγές και όλες τις διαθέσιμες τεχνικές λύσεις για να βελτιώνεται το σημερινό «ενεργειακό μείγμα» της χώρας, για τη διασφάλιση της λαϊκής ευημερίας. Θα αξιοποιήσει την επιστημονική έρευνα για να προβλέπει έγκαιρα μελλοντικές ανάγκες της κοινωνίας.**

Για να εφαρμοστεί αυτή η λύση σκοπός της παραγωγής να αποτελούν οι κοινωνικές ανάγκες και όχι το καπιταλιστικό κέρδος.

Η μάχη ενάντια στην κυβερνητική πολιτική πρέπει να δοθεί με τη σημαία του αύριο, της κοινωνικοποίησης των μέσων παραγωγής, και όχι με τη σημαία του χθες, δηλαδή της επιστροφής στο παλιό κρατικό μονοπώλιο.

- Παλεύουμε **ενάντια στο κυβερνητικό σχέδιο** παραπέρα προώθησης της πολιτικής της ΕΕ «απελευθέρωσης» του τομέα Ενέργειας, ενάντια στις νέες ιδιωτικοποιήσεις μονάδων ηλεκτροπαραγωγής της ΔΕ, στα νέα σχέδια ιδιωτικοποίησης του ΔΕΔΔΗΕ και του ΑΔΜΗΕ.
- Παλεύουμε για την άμεση μείωση της τιμής του λαϊκού ρεύματος για τα λαϊκά νοικοκυριά, για κατάργηση του ΦΠΑ στο ηλεκτρικό ρεύμα και του ΕΤΜΕΑΡ, σταθερές θέσεις εργασίας με 35ωρο - 5ήμερο - 7ωρο, αυξήσεις μισθών, για αναβάθμιση της απόδοσης και αύξηση της παραγωγής των λιγνιτικών και υδροηλεκτρικών σταθμών, για μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος, της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων και των κατοίκων.

Για την Πανεπιστημονική
Δημήτρης Κουτζής